

dog alle erkende, at Musikken har en forædlende Virkning, og dette skulde dog ikke være en Anledning til, at man gjorde Livet surt for dens Udøvere.

Men lad mig gaa videre for at konstaterer Skattens Farer og Vanskeligheden, ja Umuligheden ved at kaste den over paa Forbrugerne. Det vil jo nu blive saaledes, at Teatrene faa en Skat af 10 pCt., Varieteerne og andre Ydelser af lignende Art af 20 pCt. Jeg skal tage en Varieté for at undersøge, hvorledes Forholdene ville forme sig. For en større Varieté her i Byen har der i de sidste 2 Aar kun været finansiell Balance trods et godt Program, saaledes som en Storby kunde forlange det. Udgifterne pr. Maaned variere mellem 18,000 og 30,000 Kr., og Lokalelejen er 20,000 Kr. aarlig. 20 pCt. af 30,000 Kr. bliver 6,000 Kr. plus Politi- og Brandvagt. Der vil saaledes, siger den paagældende Direktør, komme til at mangle ca. 8,000 Kr. i Balance. Han hævder, at man har gjort Forsøg paa ved visse dyre Engagements at forhøje Billetpriiserne, men det har hver Gang vist sig umuligt. Københavnerne ville ikke betale mere, end de en Gang ere vant til, og de fremmede ville maaske ogsaa ømme sig derved. I alt Fald har han gjort disse Forsøg, og flere end han have gjort de samme Forsøg. Og det har vist sig hver Gang, at man var ude af Stand til at paaligne de besøgende det tilsvarende til den Skat, der vil komme til at ramme Indehaveren. Han er endvidere bunden til denne Forretning ved Engagementer for den kommende Vinter. Jeg har set Mandens Bøger: der er 11,000 Kr. allerede til Engagementer, af hvilke det sidste naar helt til April 1912. Han kan ikke slippe for dem, medmindre han sælger sin Forretning, Kontrakterne ere saaledes, at han er forpligtet til at betale de stipulerede Gager, som i visse Tilfælde ere meget høje, f. Eks. 3—4,000 Kr. pr. Maaned. De Herrer have aldeles ikke skænket dette en Tanke. Manden skal betale Skat ifølge Lovforslaget. Hvad han er bunden ved, hvilke Hensyn der fæstner ham, kommer aldeles ikke Rigsdagen ved, den lovgiver blot af Hensyn til den slunkne Statskasse og Finansministeren.

Ja, man har endogsaa gjort disse Varietédirektører og Teaterdirektører til Skatte-

opkrævere — Skatteopkrævere uden Honorar for Resten —, de skulle bare indbetale Beløbet. Den Stilling, man byder dem som Skatteobjekter, er i og for sig ikke misundelsesværdig, og for at forbitre dem det yderligere har man føjet til: I have tilmed den Forpligtelse at være Skatteopkrævere for Staten og Kommunen i Forening og Ærgrejer, hver Gang I skulle af med de Penge. For Resten vil det sandsynligvis ikke foranledige Ærgrelse ret længe, da adskillige af dem slet ikke ville kunne bestaa. Enten maa disse Fornøjelsesanstalter gaa over til at blive ganske ordinære Café-chantant'er med kortsårtede Sangerinder, hvor man sænker Niveauet, eller ogsaa ville de være tvungne til at høre op. Nu spørger jeg, om man, i Tilfælde af at man virkelig faar Niveauet trukket ned, vinder noget for Moralen. Der har været et moralsk Synspunkt fremme i denne Debat. Moralen skinner altid igennem, naar Talen er om Skatte-spørgsmaal. Den vil komme meget stærkere frem, naar vi faa Lejlighed til at diskutere Brændevinsskatten, men ogsaa her har den stukket Hestefoden lidt frem. Jeg spørger, om man tror, Moralen bliver en Smule bedre, fordi man faar disse Forlystelsesanstalter gjort til almindelige Sangerindeknejper. Efter min Mening ikke. Det stik modsatte tror jeg vil ske. Og jeg spørger, om man tror, at denne By vil profitere derved. Skaden bliver i første Linie Københavns. Her er hvert Aar ca. 250—300,000 fremmede Turister, der væsentlig komme fra Tyskland og Sverige. Der kommer ogsaa Provinasianere, der, om end de maaske, naar de ere hjemme, ville tale lidt om Sodoma og Gomorra, erkende, at naar de endelig skulle besøge København, er det overordentlig behageligt, at København kan byde dem nogen Fornøjelse og byde den saa billigt som vel muligt. Disse Mennesker, der saaledes rejse ud fra deres Hjemsted, enten det nu er Udlændinge eller Provinasianere, have Interesse i at faa virkelig god Underholdning, og Varieteen er et Sted, hvor ikke ganske faa af dem komme. Jeg hørte et Medlem i Dag udtale sin Uvillie mod adskilligt af, hvad vi have set paa Teatrene, og erkende, at man undertiden paa Varieteerne saa noget, der var meget bedre —